

O neribó.

Tento článek se zabývá předmětem zvaným neribó, o kterém v nedávné minulosti mluvil a jehož používání doporučoval maestro Tada k nácviku přehmatů (pák) v aikido.

Podívejte se na následující ilustrace a také na komentář ke článku o podzimním semináři v tomto čísle.

Chceš neribó? Tak si ho udělej!

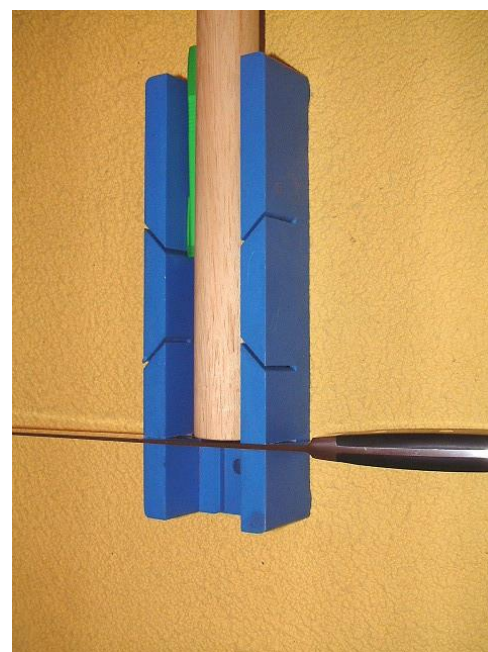
"Výroba" neribó není nijak těžká. Nejdřív však vysvětlíme, proč jsme použili uvozovky: je možné obrátit se na frézáře a vybrat si kus vzácného dřeva, ale toto řešení by vás pak při předložení účtu nemile překvapilo. Je mnohem chytřejší chopit se něčeho, co se již podobá konečnému výrobku a v tomto případě se raději omezit na nejnutnější míru opracování. Ideální průměr neribó se pohybuje mezi 35-40 mm a v obchodech není těžké najít něco vhodného.

Na první ilustraci vidíte **rukojeť kuchyňského válečku** s průměrem 40 mm, jehož délka byla upravena na potřebné rozměry (od 45 do 55 cm podle vkusu: normální délka neribó odpovídá asi polovině délky bokkenu, a teda asi 51 cm.) Rukojeť kuchyňského válečku se vřele doporučuje z mnoha dobrých důvodů: je lehce dostupná, je již opracovaná soustruhem, a tedy dokonale kulatá a pak je skoro vždy z bukového dřeva, jako rukojeť na obrázku. Buk je typ dřeva, které má o něco horší vlastnosti a specifickou váhu než doporučovaný dub - bílý anebo červený, který se tradičně používá v Japonsku jako cvičná zbraň, ale i přesto buk obstojí celkem dobře.

Na zkrácení rukojeti můžete použít ruční pilu na dřevo (např. zlodějka, ocaska), anebo bude lépe použít pilu spolu s pokosovou šablonou (či přímo pokosovou pilu). Jedná se o profil s několika štěrbinami, do kterých se vloží plát pily, který umožní přesné vyměření řezu na 45 a na 90 ° (viz obrázek, který je vhodnější než dlouhé vysvětlování).

Doporučujeme používat pilku na železo, která vytvoří přesnější řez a méně záseků. Můžete ji potřít trochou oleje. Po uříznutí potřebné délky doporučujeme opracovat jak koncové plochy, tak i obvod rukojeti smirkovým papírem, jak to ukazuje druhé foto. První opracování udělejte smirkovým papírem s číslem 150 anebo 200 a postupně přecházejte na jemnější papír (smirkový papír se označuje čísly, většinou od 25 do 2000. čím je číslo vyšší, tím je papír jemnější). Opět potřete lehce olejem (a může být klidně i olivový, případně lněný olej, který je možné koupit např. v lékárně) a nakonec finální opracování smirkovým papírem s číslem 600 (případně je možné použít ocelovou vlnu 000), opět potřít olejem a vaše dílo je hotovo.

Alternativou pro ty, kterým by nevyhovoval buk (který se velmi těžko opracovává pro svou

tvrdost) je **tyč na závěsy**. S jediným upozorněním: tyč na závěsy se normálně neopracovávají na soustruhu, ale mnohem ekonomičtěji frézou, jejíž čepele pracují rotačním způsobem. Tyto tyče mají pak zpravidla znatelný a nepříjemný schůdek v oblasti spoje mezi dvěma dráhami frézy, a často je jejich tvar spíše oválný než kulatý a ani opracování není perfektní. Takže vyberte si raději s větší pozorností vaši tyč u tesaře. V tomto případě, schůdek nebude nijak velký, dá se ve větší či menší míře odstranit trpělivějším opracováním smirkovým papírem. Zbytek postupu se nemění, i když je toto dřevo měkčí, stejně ho je potřeba velmi pečlivě opracovat: měkká dřeva se sice opracovávají snáze, ale taky se mnohem dříve zničí používáním.

Kdo se chce vyhnout situaci, kdy mu jeho přítel "omylem" na konci lekce vezme jeho vzácné neribó a místo toho mu nechá svoji levnou verzi, se může **rozhodnout si svoje neribó** podepsat, anebo na něj umístit nějaký nápis, anebo jenom značku.

Kdo není ochoten čelit nákladům na profesionálního písáře (asi 50 euro), stačí, když si obstará pájecí pero s nízkou kapacitou, např. na transistory, a udělá si značku sám. V tomto případě jsou náklady asi 5 euro. Pájecí tužka, kterou vidíte na obrázku je na plyn: je velmi malá, dá se používat jako pero, není ani napojena na elektrické dráty, tedy hodí se velmi dobře na tento typ práce. Je ovšem dražší, a pokud nebudete mít pro ni větší využití, nemá to pro Vás význam.

Co je napsáno na neribó na fotce? To si musíte vyluštit sami. Abyste věděli, na koho můžete nadávat, pokud nemáte k dispozici tabulku, obsaženou ve starším čísle časopisu Aikido italské Aikikai s písmenem katakana, anebo se můžete podívat na [www stránku Ústředního dojo v Římě](http://www.dojocentrale.it/consigli/nome.htm):

<http://www.dojocentrale.it/consigli/nome.htm>

Přeložila Angelika Kodymová, korekce Otakar Horejš.